

Sygn. akt I ACz 492/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Mieczysław Brzdąk (spr.)
Sędziowie :	SA Małgorzata Wołczańska SA Elżbieta Karpeta

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	Gminy (...)	
przeciwko	Wspólnocie Mieszkaniowej budynku przy ul. (...) w (...)	

o uchylenie uchwały

na skutek zażalenia powódki

na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt 2 postanowienia

Sądu Okręgowego w Katowicach z 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt I C 65/14

postanawia:

- 1) zażalenie oddalić;
- 2) zasądzić od powódki na rzecz pozwanej 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego

Sygn. akt I ACz 492/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 3 kwietnia 2014r Sąd Okręgowy w Katowicach umorzył postępowanie i zasądził od powódki na rzecz pozwanej 197 tytułem kosztów procesu.

W ocenie sądu I instancji cofnięcie pozwu było skuteczne w związku z czym na podstawie art. 203 kpc i 355 §1 kpc umorzył postępowanie.

Kosztami procesu Sąd obciążył powódkę jako stronę przegrywającą sprawę, wskazując, że pismem z 27 grudnia 2013 roku powódka została zawiadomiona o podjęciu uchwały nr (...), a w treści pisma podano jaki był wynik głosowania. Odbywało się ono w drodze indywidualnego zbierania głosów, które przez właścicieli były oddawane na kartach do głosowania. W tej sytuacji – zdaniem Sadu Okręgowego – pozwana nie miała podstaw by przysyłać powódce karty do głosowania, zaś powódka mogła udać się do zarządu wspólnoty i zapoznać z kartami do głosowania po zawiadomieniu jej o podjęciu uchwały a przed wytoczeniem powództwa a nie dokonując tych czynności i kierując pozew do Sadu powódka powinna liczyć się z tym, że w przypadku skutecznego podjęcia uchwały (wobec) braku podstaw do uchylenia zaskarżonej uchwały wynikających z art. 25 ust 1 ustawy o własności lokali, jej powództwo nie zostanie uwzględnione. Z tych przyczyn, w ocenie Sadu I instancji, powódka winna być traktowana jako strona przegrywająca proces.

Wymienione postanowienie, w części orzekającej o kosztach procesu, zaskarżyła powódka i wniosła o zmianę postanowienia w zaskarżonej części przez zasądzenie całości kosztów procesu od pozwanej na rzecz powódki. Wniosła również o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwana w odpowiedzi na zażalenie wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zgodnie z art. 203§2 kpc zasadą jest, że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwanego, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia, jeżeli pozwany zgłosi takie żądanie. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wytoczenie powództwa było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wniesienia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (por. orzeczenia SN z 12 kwietnia 2012r, II CZ 208/11, Lex nr 1214570). Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął w orzeczeniu z 21 lipca 1951r, w którym wskazano, że zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez stronę pozwaną; w tym przypadku stronie pozwanej należą się koszty procesu tylko wtedy, gdy nie dała ona powodu do wytoczenia procesu (C 593/51, OSN 1952, nr 2, poz. 49).

Analiza zebranego w sprawie materiału prowadzi do wniosku, że pozwana nie dała powodu do wytoczenia powództwa. Z materiału tego nie wynika też by pozwana zaspokoiliła roszczenie powódki, która cofnęła pozew powołując się na to, że dopiero dokumenty dołączone do odpowiedzi na pozew faktycznie potwierdziły podjęcie uchwały. Trafnie przyjmuje też Sąd I instancji, że pozwana nie miała obowiązku przysyłania powódce kart do głosowania, z którymi przedstawiciel powódki mógł zapoznać się w siedzibie Zarządu Wspólnoty przed wytoczeniem powództwa. Powódka nie wykazała też by – jak zarzuca w zażaleniu – Zarząd „zignorował jej wnioski, nie dążył do wyjaśnienia wątpliwości Gminy ani nie wykazał minimalnej woli współpracy”.

W konsekwencji należy przyjąć, że pozwana nie dała podstaw do wytoczenia powództwa a zatem powódka nie może skutecznie domagać się od pozwanej zasądzenia kosztów procesu.

Z powołanych przyczyn zażalenie powódki okazało się nieuzasadnione wskutek czego ulegało oddaleniu (art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc) a powódka jako przegrywająca sprawę w postępowaniu zażaleniowym obowiązana jest zwrócić pozwanej związane z tym koszty (art. 98§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc), które obejmują wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 120 złotych (§ 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U.2013.490 j.t.).

Z powołanych przyczyn postanowiono jak w sentencji.